

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ -ΚΙΝΗΣΕΙΣ -ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στο ΔΗΜΟΣΙΟ

ΠΑΙΔΕΙΑ - ΥΓΕΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΟΛΟΣ Ο ΛΑΟΣ

Τη στιγμή που η κυβέρνηση της ΝΔ, λίγο πριν τις εκλογές, συνεχίζει την ανελέητη επίθεση στον κόσμο της εργασίας, στα δημόσια αγαθά και τα δημοκρατικά δικαιώματα κάτι φαίνεται ότι γεννιέται στην διάθεση των εργαζομένων να αντισταθούν και να νικήσουν.

Βρισκόμαστε μπροστά στην διάθεση μεγάλων κοινωνικών εκρήξεων, που φανερώνεται από τις συνεχιζόμενες δράσεις του καλλιτεχνικού κόσμου με τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις καταλήψεις και πολλές ακόμα πολύμορφες δράσεις που κρατούν έναν ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας για περισσότερο από ένα μήνα ενώ δυναμική ήταν η συμμετοχή στις κινητοποιήσεις του πολιτισμού απέναντι στην επιχείρηση ιδιωτικοποίησης ακόμα και των Μουσείων.

Αποκαλύπτεται επίσης από την τεράστια συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην απεργία της 15/02 όταν και οι εκπαιδευτικοί στη χώρα μας πήραν τη σκυτάλη από τους εκπαιδευτικούς της Γαλλίας, της Αγγλίας και της Πορτογαλίας και πραγματοποίησαν μια ιστορική απεργία και σε ποσοστά και σε όγκο στις κινητοποιήσεις. Καμιά κυβέρνηση, καμιά πολιτική δύναμη δεν μπορεί να αγνοήσει πλέον το εκπαιδευτικό κίνημα. Η βάση των εκπαιδευτικών έδειξε τις αγωνιστικές της διαθέσεις για έναν αγώνα πολύμορφο, διαρκείας, αποφασιστικό και ανυποχώρητο που θέλει να τον συνεχίσει μέχρι την νίκη ενάντια στην αξιολόγηση και την αντεκπαιδευτική πολιτική συνολικά.

Ακόμα αναδεικνύεται από τους αγώνες στον πολιτισμό και τις μάχες στο χώρο της Υγείας, όπως η πρωτόγνωρες κινητοποιήσεις στην Ιεράπετρα και στο Ρέθυμνο καθώς και η απεργία της 22/2. Η αποφασιστικότητα των εργαζομένων στην υγεία να υπερασπιστούν τον δημόσιο χαρακτήρα της και να διεκδικήσουν νοσοκομεία με υποδομή και πλήρη στελέχωση με μόνιμο προσωπικό δείχνουν την κρισιμότητα της περιόδου για συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων

και την ενοποίησή τους. Σημαντικοί αγώνες επιπλέον υπήρξαν αυτό το διάστημα και στους χώρους των ΟΤΑ.

Υπάρχει ανάγκη όλοι αυτοί οι αγώνες να ενωθούν και να κλιμακωθούν, να γίνουν δύναμη για ξεσηκωμό σε όλο το δημόσιο, με κάλεσμα και επιδίωξη να πάρουν πανεργατικά χαρακτηριστικά.

Τώρα είναι η ώρα να απαντήσουν οι εργαζόμενοι στην πρόκληση των ανακοινώσεων για 5-6% ανάπτυξη που εκδηλώνεται, με την απογείωση των κερδών των επιχειρηματικών ελίτ-μεγάλων επιχειρήσεων στο 100% έως και 600% και την ίδια ώρα επεκτείνεται η φτωχοποίηση των εργαζόμενων. Η ακρίβεια είναι ασταμάτητη ενώ απελευθερώνουν τους πλειστηριασμούς και την αρπαγή της πρώτης κατοικίας.

Τώρα πρέπει να μπλοκάρει το εργατικό κίνημα την προσπάθεια της κυβέρνησης να προχωρήσει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις μέχρι και την τελευταία ώρα για να δημιουργήσει τετελεσμένα.

Οι Παρεμβάσεις επιμένουμε ότι μόνο ο ξεσηκωμός των εργαζόμενων μπορεί να ανακόψει αυτή την επίθεση και να οδηγήσει σε νίκες. Η προεκλογική περίοδος πρέπει μετατραπεί από την εργατική τάξη σε περίοδο έντασης των αγώνων. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από τις εκλογές. Ούτε από τις κυβερνητικές εναλλαγές των επίδοξων κυβερνητών που δεσμεύονται να υλοποιήσουν την πολιτική της ΕΕ στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και μιας ανάπτυξης που μετριέται με την ανάπτυξη των κερδών του κεφαλαίου.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ τα κόμματα της αντιπολίτευσης ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και ακροδεξιά στην ουσία στηρίζουν τις βασικές κατευθύνσεις της κυβερνητικής πολιτικής. Αρνούνται να αντιπαρατεθούν με την λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις. Δεν υπόσχονται καν αυξήσεις. Ταυτίζονται στην φιλοπόλεμη πολιτική της κυβέρνησης με το ΝΑΤΟ και την ένταση των εξοπλιστικών προγραμμάτων αλλά και με τα επιδόματα στις δυνάμεις καταστολής.

Τώρα, την προεκλογική περίοδο πρέπει να εντείνουμε τις απεργίες και τους αγώνες, για να υποχρεώσουμε την κυβέρνηση σε υποχωρήσεις και όλες τις πολιτικές δυνάμεις να δεσμευτούν για την ικανοποίηση των αιτημάτων μας.

Τώρα να παλέψουμε για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των δημόσιων αγαθών

ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και τη μετατροπή τους σε πεδία κερδοφορίας για το κεφάλαιο. Για την διεκδίκηση πραγματικών αυξήσεων που να καλύπτουν τις μνημονιακές περικοπές, την ακρίβεια και τον τιμάρημο. Κανένας μισθός και σύνταξη κάτω από 1000 ευρώ στην ΥΕ κατηγορία στο δημόσιο και επαναφορά 13ου και 14ου μισθού. Μέτρα ενάντια στην ακρίβεια. Να πληρώσει το κεφάλαιο.

Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και μαζικούς μόνιμους διορισμούς για στελέχωση όλων των δημόσιων υπηρεσιών σε όφελος του λαού μακριά από την ανταποδοτική και επιχειρηματική λειτουργία.

Για την ανατροπή της πολιτικής κυβερνήσεων - ΕΕ - κεφαλαίου και όσων την εφαρμόζουν και τη στηρίζουν

Σε αυτή την κατεύθυνση ως Παρεμβάσεις προτείνουμε στην Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ 24ωρη πανδημοσιούπαλληλική απεργία στις 3 Μάρτη με πανελλαδική κινητοποίηση στην Αθήνα. Απεργία που μπορεί να ενώσει όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια και να βγάλει όλες και όλους τις/τους εργαζόμενες/ους στον δρόμο. Δυστυχώς όμως καμία άλλη παράταξη δεν στήριξε αυτή την πρόταση, που είναι και πρόταση του συντονισμού Συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ (κοινή πρόταση για απεργία στις αρχές Μάρτη).

- Η ΔΑΚΕ δεν πρότεινε τίποτα, ο εκπρόσωπός της μάλιστα μίλησε στην κυριολεξία ως κυβερνητικός εκπρόσωπος, με χαρακτηριστική την κατάληξη της ομιλίας του, που διακήρυξε πως η κυβέρνηση θα πάρει πάλι αυτοδυναμία και με μεγαλύτερη διαφορά, ενώ δεν δίστασε να πει πως έχουμε πάρει αυξήσεις αφού καταργήθηκε η εισφορά αλληλεγγύης.
- Η ΔΑΣ είπε πως δεν μπορούμε να πάρουμε απόφαση για καμία απεργία αν δεν πάρουν οι κλάδοι που αγωνίζονται και πως δεν έχει νόημα μια απόφαση τώρα αφού υπάρχει γενικό συμβούλιο στις 2 Μάρτη. Μάλιστα είπε πως απεργία στις 3 Μάρτη θα ακύρωνε τον αγωνιστικό σχεδιασμό των κλάδων.
- Η ΔΗΣΥΠ είπε στην ουσία ότι μέχρι το γενικό συμβούλιο να στηρίζει η ΑΔΕΔΥ τις κινητοποιήσεις που θα υπάρχουν.
- Η ΕΑΕΚ πρότεινε απεργία σε όλο το δημόσιο στις 15 Μάρτη κάτι που στήριξε και η ΑΝΑΤΡΟΠΗ, με μεγάλη πιθανότητα πάλι να έχει διαλυθεί η Βουλή.

Οπότε δεν πάρθηκε καμία απόφαση και παραπέμφθηκε η όποια απόφαση στο γενικό συμβούλιο στις 2/3.

Εμείς επαναλάβαμε την αντίρρησή μας σχετικά με τον χρόνο του Γενικού Συμβουλίου και τις περιορισμένες δυνατότητες για αποφάσεις για απεργιακή κινητοποίηση.

Ξαναείπαμε ότι το Γενικό συμβούλιο θα έπρεπε να γίνει μέσα Φλεβάρη, ώστε να υπάρχει δυνατότητα για καλά προετοιμασμένη κινητοποίηση.

Ο γραφειοκρατικός κυβερνητικός συνδικαλισμός για άλλη μια φορά λειτουργεί ως δέσμιος και στήριγμα των πολιτικών επιλογών των κομμάτων που εκπροσωπούν και ακυρώνει την δυνατότητα στο συνδικαλιστικό κίνημα να καθορίσει τις εξελίξεις και να θέσει το ζήτημα της διεκδίκησης αξιοπρεπούς ζωής για τους εργαζόμενους. Συναινεί και στηρίζει την προσπάθεια να υποχωρήσουν και να ξεφουσκώσουν οι αγώνες και να επιστρέψουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία στην κανονικότητα και την αποδοχή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Το πρόβλημα είναι ότι και η ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, παρά τις διακηρύξεις περί των αγώνων, συναινεί και ταυτίζεται με την υποχώρηση των αγώνων και συμφωνεί τόσο στην ΑΔΕΔΥ όσο και στις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες και σε όλα τα αγωνιστικά μέτωπα με την παραπομπή των εργαζόμενων στις εκλογές με τη διαφορά ότι αυτή θα έρθει μέσα από την ενίσχυση του κόμματός τους.

Οι Παρεμβάσεις επιμένουμε σε κάθε χώρο που αγωνίζεται ότι η αναγκαία αγωνιστική κλιμάκωση πρέπει να γίνει πράξη μέσα από το συντονισμό των αγωνιζόμενων χώρων και της νεολαίας από τα κάτω (συντονισμό σωματείων, επιτροπών αγώνα, καταλήψεων στα θέατρα, νεολαιίστικου κινήματος).

Αυτό θα επιδιώξουμε με όλες μας τις δυνάμεις, όπως έγινε και στις 20/2 που χάλασε η φιέστα της Κεραμέως-Μητσοτάκη στο Μέγαρο Μουσικής.

Όπως παλεύουμε την μάχη ενάντια στην αξιολόγηση που είναι σε εξέλιξη στην εκπαίδευση, στον αγώνα στο χώρο του πολιτισμού, στην υγεία και σε ολόκληρη την κοινωνία.